

Projektový den - Návštěva v městečku Zdravíkov

„Bylo, nebylo jedno městečko. Bylo daleko, ale ve skutečnosti mnohem blíže, než se mohlo zdát....“

Tak začalo naše putování za poznáním zdravé a pestré stravy ☺

Začátkem října k nám do školky přijela milá návštěva. Paní Mačková s paní Slívovou, které jsou lektorkami projektu Zdraví do škol od A do Z, nám přivezly zajímavé putování do městečka Zdravíkov, které, jak jsme během chvíle všichni zjistili, bylo opravdu blíž, než se na počátku zdálo.

Městečko totiž vypadá přesně jako naše dlaň – uprostřed je Zdravé náměstí a z něj vede pět zajímavých ulic. A protože v tom městečku bydlí dva kamarádi, Zdravěnka a Zdravouš, poprosili jsme je, aby nám ukázali vše, co je u nich zajímavé.

Začali jsme na náměstí. Stojí na něm chaloupky, ale ne ledajaké! Kamarád Zdravouš o něm říká: „Všechny chaloupky jsou si podobné, a přitom je každá jiná. Jedna chaloupka má střechu jako jablíčko, druhá jako hruštičku a další jako třešničku. Stěny mají z oranžových mrkviček,

okénka lemují zelené hrášky. A komín? Komín vypadá jako fialová švestička. A to ještě není zdaleka všechno. Na zahrádkách kvetou květiny, běhají slepičky, na stromech štěbetají ptáčky a uprostřed náměstíčka je velké hřiště, kde celý den dovádějí děti i dospělí. To náměstí je tak krásné, úplně jako v pohádce.“

Z náměstí vede pět ulic, které jsme se společně vydali pečlivě prozkoumat. První zastávka byla v ulici Pítičková. O této ulici nám Zdravěnka pověděla, že tu protéká průzračná říčka Voděnka, ke které si všichni obyvatelé chodí pro lahodnou a osvěžující vodu na pití. I my již víme, že nejzdravější na pití je čistá voda ☺

Naše další zastávka byla v ulici Vitamínová. O té jsme se dozvěděli, že tu bydlí upovídaná paní Papriková, co nosí zelený klobouček a má vždy úsměv na tváři. Paní Papriková má obchůdek, kde prodává svou čerstvou zeleninu a ovoce, co vypěstovali její sousedé – pan Rajče, paní Mrkev, pan Okurek, pan Hruštička nebo paní Jahůdková. V této ulici se nám líbilo asi nejvíce, bylo v ní barevně a sladce.

Hned vedle se nacházela ulice Sacharidová. V ní žila paní Ovsová, slečna Pšenice, pan Žito nebo rodina Bramborová. O těchto obyvatelích jsme se od Zdravouše dozvěděli, že ostatní obyvatelé sem chodí kupovat mouku, ze které potom pečou voňavý chléb nebo křupavé houstičky.

Společně s kamarády jsme přeběhli do další ulice, která se jmenovala Bílkovinová. V ní to vonělo tak nějak masově a mléčně. To proto, že tu bydlí pan Vepř s paní Vepřovou. Ti mají krámk s masem, mléčnými výrobny, vajíčky a takovými bobulkami, kterým se říká luštěniny. Zdravěnka se Zdravoušem říkali, že luštěniny – čočka, fazole nebo hrách – jsou velké dobroty. A tak jsme jim slíbili, že je příště, až budou zase ve školce k obědu, určitě ochutnáme! ☺ V ulici jsme ještě navštívili pana Králíka nebo pana Kohouta. Zavítali jsme i k paní Kozlové, která má prý vždy něco dobrého na zub. Nebojte, i tentokrát nám něco na cestu přichystala. Ale o tom až za chvíli.

Pak už jsme vyrazili do poslední ulice jménem Tuková. Tato ulička je ze všech nejkratší. Obývá jí paní Oříšková, která bydlí v domečku z velikého lískového oříšku. Uvnitř je spousta poliček s lahvičkami. Zajímalo nás, copak asi v těch lahvičkách je. Paní Oříšková nám pověděla, že v její ulici se pěstují oříšky a spousta druhů rostlinek, ze kterých vybírá semínka. Z ořechů a ze semínek potom na velkém lisu získává oleje, které lije do těch lahviček. A to není úplně všechno. Ze smetany, kterou nakupuje od paní Kravičkové, vyrábí máslo.

To byl ale výlet! Zjistili jsme spoustu zajímavých věcí. A protože po dlouhém putování jsme dostali hlad, udělali jsme si společnou svačinu. Ke stolu jsme si přinesli chléb a tvaroh, který nám na cestu dala paní Kozlová. Chléb jsme namazali výbornou pomazánkou a dozdobili spoustou zeleniny – mrkví, paprikou, rajčetem – prostě vším, co jsme posbírali ve Vitamínové ulici! Mňam, to byla dobrota!!!!

Ale jedno nám vrtalo stále hlavou! Co je to za vesnici, která je hned vedle městečka Zdravíkov. Měla takový zvláštní název – Semtamovice. Opravdu zvláštní, že? No nedalo nám to a vydali jsme se po svačině i tam. Vesnička to byla malá, sotva tři ulice měla. Hned na začátku byla ulice Hamburgerová, vedle ní byla ulice Solená a Cukrátková. Každý z nás už dříve jistě z této vesničky něco ochutnal, ale nyní víme, že do těchto ulic opravdu chodit jen sem tam....Proto se ta vesnička jmenuje tak zvláště – Semtamovice ☺

Bylo to opravdu moc krásné a zajímavé dopoledne, které ale rychle uteklo. Moc děkujeme paní Slívové a Mačkové, že za námi přijely a společně s námi prošli zajímavá a voňavá místa. Také děkujeme za to, že nám na cestu domů daly knížečku plnou receptů na mooc dobré pomazánky! Určitě doma s rodiči vyzkoušíme a ochutnáme.

Hodně zdraví a spoustu chutí přeji děti a zaměstnanci MŠ.